10/09/2021

Αποχαιρετισμός στον Μίκη Θεοδωράκη από τον Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέας, ως εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Κρήτης απηύθυνε τον αποχαιρετισμό στον μεγάλο Έλληνα μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου ανέφερε αναλυτικά:

Εξοχωτάτη κυρία Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Εξοχώτατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Κυβερνήσεως,

Εξοχώτατοι κ. Πρόεδρε του Ελληνικού Κοινοβουλίου, κ. Αρχηγέ της Αξιωματικής αντιπολίτευσης, κ. Εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, κ. Δημάρχοι Χανίων και Σφακίων,

Σεβασμιώτατοι Άγιε Κισσάμου κ. Αμφιλόχιε και Κυδωνίας κ. Δαμασκηνέ,

Ως εκπρόσωπος της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού μας Πατριάρχη Κυρίου Βαρθολομαίου και στη συνέχεια του Πατριαρχικού Μηνύματος για την εκδημία του Μίκη – Μιχαήλ Θεοδωράκη, μεταφέρω τις εγκάρδιες ευχές και

προσευχές του Πατριάρχη μας για την ανάπαυση της ψυχής του μεγάλου μας κεκοιμημένου και τα θερμά συλλυπητήρια Του Πατριάρχη μας προς την οικογένεια Του.

Ο Παναγιώτατος, μεταξύ άλλων, είπε στο μήνυμά Του για το Μίκη μας «Εμείς, εδώ, στην Πόλη του Κωνσταντίνου, η Ρωμηοσύνη της Πόλεως, θα τον θυμόμαστε πάντοτε για όλα αυτά, και ιδιαιτέρως για την αγάπη και τον σεβασμό του προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο, καθώς, επίσης, και για την αφοσίωσή του στον σκοπό οικοδόμησης γεφυρών φιλίας και ειρηνικής συνυπάρξεως ανάμεσα στις δύο ακτές του Αιγαίου.... Θα τον θυμόμαστε και θα τον τιμούμε. Και σας καλούμε, αγαπητοί αδελφοί, να προσευχηθούμε όλοι μαζί, εν σιωπή, ο Θεός της αγάπης να αναπαύσει την ψυχή αυτού εν σκηναίς δικαίων και να ενισχύει την οικογένειά του.»

Η Εκκλησία της Κρήτης την οποία εκπροσωπώ μετέχει με συγκίνηση και ιερά ανάμνηση, στην πενθηφόρο τούτη σύναξη και εξόδιο ακολουθία για τον πρωτομάστορα του πολιτισμού μας, για τον μακαριστό Μίκη – Μιχαήλ Θεοδωράκη. Για τον πρωτοπόρο μουσικοσυνθέτη, τον μεγάλο Έλληνα και σπουδαίο άνθρωπο. Τον ουρανομίκη Μίκη μας, στον οποίο ο εν Τριάδι Θεός δώρισε πλούσια τα χαρίσματα και τα δώρα της Παρουσίας Του.

Το δυσεύρετο μουσικό χάρισμα του Θεοδωράκη εκφράζει την ευλογία του θεϊκού αγγίγματος. Ο Μίκης μετέπλασε, επανασύνδεσε και μεταμόρφωσε την πνευματική και πολιτιστική παράδοση της ρωμιοσύνης, του ελληνισμού και της Ελλάδας. Η αρχαία ελληνική τραγωδία, τα κωνσταντινουπολίτικα βυζαντινά μέλη, η κρητική μουσική, το δημοτικό, το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι, συναντήθηκαν στο Μίκη φιλοκαλικά, πνευματικά, ως νοητική ενέργεια της χάριτος. Διαπλάστηκαν με την κλασική και τη σύγχρονη μουσική. Σαλπάρισαν για να συγκλονίσουν ολάκερη την Οικουμένη.

Ο Μίκης, ο ακρογωνιαίος λίθος του πολιτισμού μας, ο οικουμενικός Έλληνας της ρωμιοσύνης, δεν περιχαρακώθηκε σε τείχη εγκόσμια, φθαρτά και πεπερασμένα. Ήταν παντού και ανήκει σε όλους μας.

Ο Θεοδωράκης, ο Προμηθέας στον Καύκασο του 20ού και 21ου αιώνα, προσλαμβάνει το σκοτάδι των ψυχών και των σωμάτων μας. Το μεταπλάθει, το μεταμορφώνει σε «φως ιλαρόν, αγίας δόξης αθανάτου Πατρός».

Ασυμβίβαστος με το κακό και το άδικο, σ’ όλη του τη ζωή δεν δείλιασε να το πολεμάει με πάθος, με ειλικρίνεια, πέραν και μακρά από προκαταλήψεις. Ταυτίστηκε και αγωνίστηκε από τη νεανική του ηλικία για τις πανανθρώπινες αξίες του Ευαγγελικού λόγου. Την αγάπη, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη.

Ασυμβίβαστος και αδούλωτος, όπως το φρόνημα του ελληνισμού, το οποίο διακόνησε μέσα από την τέχνη και την πολιτική. Δεν υπήρξε ουτοπιστής ή ιδεαλιστής, αλλά ο ενσαρκωμένος μαχητικός αγωνιστής. Δεν έμεινε κλεισμένος στην ασφάλεια των μουσικών του επιτυχιών, αλλά κατέβηκε στο πεζοδρόμιο, διαπαιδαγώγησε τον λαό και μακράν λαϊκισμών, πάλεψε για να εξαγιάσει τον ιδρώτα της καθημερινότητας του λαού. Πόνεσε και δοκιμάστηκε σκληρά για τις πανανθρώπινες αξίες που πίστευε. Εξορίστηκε, διώχθηκε, φυλακίστηκε, αλλά δεν κάμφθηκε. Έμεινε πιστός αγωνιστής για την δημοκρατία, την ελευθερία, την κοινωνική δικαιοσύνη, την καταλλαγή και τη λαϊκή συμφιλίωση.

Ο Μίκης Θεοδωράκης υπήρξε μία ευαίσθητη ποιητική ψυχή και όπως αναφέρει ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, «για να γίνει κανείς χριστιανός πρέπει να έχει ποιητική ψυχή, πρέπει να γίνει ποιητής. «Χοντρές» ψυχές κοντά Του ο Χριστός δεν θέλει».

Χάρη στο Μίκη ο ελληνικός λαός του μόχθου και του μεροκάματου, γνώρισε και τραγούδησε τον Σεφέρη, τον Ελύτη, τον Γκάτσο, τον Ρίτσο, τον Λειβαδίτη.

Η Εκκλησία της Κρήτης, μεταφράζοντας τα πενθηφόρα συναισθήματα ολάκερης της Κρήτης, μετέχει στο πένθος, το συλλογικό το πανευρωπαϊκό, το πανελλήνιο, το πανανθρώπινο, και καρδιακά προσεύχεται για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού Μίκη – Μιχαήλ, εκφράζει δε τις θερμές συλλυπητήριες ευχές της προς τα μέλη της οικογένειας του.

Και νυν, αξιομακάριστε Μίκη, πορεύου εις συνάντηση, με το αεί, στην χώρα του Ηλίου του νοητού, της δικαιοσύνης, στην αγκάλη της μεγάλης Μητέρας του Ρόδου του Αμάραντου, όπου ευχόμαστε και προσευχόμαστε, η ποιητική, ευαίσθητη και ρωμαλέα ψυχή σου, να βρει ανάπαυση στα κρυφά περιγιάλια των ουρανών, στο φως και στις ανείδωτες χαρές της Βασιλείας του Θεού, πλάι στην καλλιφωνότατη Μικρασιάτισσα μητέρα σου από τον Τσεσμέ και στον Κρητικό πατέρα σου, εδώ στο Γαλατά.